

عنوان مقاله:

بررسی و مطالعه میزان خوردگی و رسوبگذاری آب رودخانه زاینده رود

محل انتشار:

همایش ملی بحران آب در کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

زهرا سیف - دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان

صفر معروفی - دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا همدان

خلاصه مقاله:

ارزیابی کیفی منابع آب از جمله آب های سطحی یکی از مباحث بسیار مهم در طرح های توسعه منابع آب کشور می باشد. خوردگی و رسوبگذاری آب یکی از مشکلات مدیریت کیفی و مدیریت شبکه توزیع آب است. در این راستا از سه شاخص لانژیلر، رایزنر، پوکوریوس براساس تعادل شیمیایی بین املاح موجود در آب برای تعیین سطح خوردگی و رسوبگذاری رودخانه زاینده رود استفاده شد. بررسی نشان میدهد با توجه به سرعت اب و میزان اسیدیته آن شاخص رایزنر بهترین شاخص برای ارزیابی خوردگی و رسوبگذاری آب رودخانه است. بر همین اساس، نتایج حاصل از این شاخص در ایستگاههای موجود در ابتدای رودخانه رسوبگذاری همراه با خوردگی کم را نشان می دهد. هرچه به سمت انتهای مسیر رودخانه پیش می رویم خوردگی از بین می رود و رسوبگذاری کامل را شاهد خواهیم بود. رسوبگذاری در سیستم آبرسانی سبب کاهش سطح مقطع جریان شده و افت های مسیر را در پی دارد. لذا با توجه به زیان های اقتصادی لازم است تا حد ممکن از رسوبگذاری در سیستم انتقال آب جلوگیری به عمل آید.

کلمات کلیدی:

شاخص لانژیلر، شاخص رایزنر، شاخص پوکوریوس، زاینده رود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/70785>

